

værdig Maade, at man beskytter en Mand, der har begaaet Lovbrud. Det kan være, at der har været en saadan Tendens hos forskellige Venstregeringer, men det skulde man dog se at komme bort fra. Hvad vil det sige, at man ikke tager Hensyn til en Højesteretsdom og heller ikke til de Klager, der komme over, at man Aar for Aar forringer disse Lodseriers Indtægter? Til Trods for den Dom, der er overgaaet denne Mand, giver man ham Ret til ad lovlig Vej at lodse i disse Farvande. Det forekommer mig aldeles uhørt, at den Slags Ting kan foregaa, men i alt Fald er det sket. Bardenfleth er bleven idømt denne store Bøde, fordi han ikke havde overholdt Lodsloven. Havde Dragør-Lodserne brugt den samme Fremgangsmaade som de vestlige Lodser og havde sagsøgt Bardenfleth, vilde han ganske sikkert være falden en stor Bøde. Det have de nu ikke gjort. De have villet vente og se Højesteretsdommen. Og nu have de set Resultatet, og man har givet ham den omtalte Ret, der staar ikke, for hvor lang Tid, men selv om det kun er paa kort Tid, er det et Indgreb i disse Lodseriers Ret, og de kunne ikke protestere derimod. Det er sket rent administrativt af Ministeren, men i alt Fald, det er sket.

Jeg vil spørge: Kan Bardenfleth overkomme det store Arbejde? Jeg tror, det er ret tvivlsomt. Han kan sikkert ikke gøre det med de Lodser, der staa til hans Raadighed, og skal han tage Hjælpelodser, kommer det til at gaa ud over de andre Lodser og Statskassen. Han driver det saa vidt, at han har sine Lodser liggende oppe i Finland for at passe paa et Skib, der skal, saa vidt jeg ved, ned i Østersøen. Naar han saaledes lader sine Lodser tage Ophold udenfor Landets Grænser for at passe paa, naar Skibene afgaa, saaledes at de atter kunne komme til at lodse disse, saa vil det jo have den Følge, at han affolker sit Lodseri. Han kan ikke nøjes med de faste Lodser, naar han saaledes vedblivende skal sende Lodser ud paa de mange Steder, hvor han søger at drive sit Fribyggeri, men vil være nødt til at tage Hjælpelodser, og det vil jo dog komme til at gaa ud over andre. Der er saaledes paa Finansloven opført et Tilskud til Frederikshavn Lodser paa 10,000 Kr., som skulle fordeles blandt disse, for at de daarligt stillede Lodser kunne naa en Løn op til 1,100 Kr. Dersom disse Folk fik Lov at udføre det Arbejde, der er deres Ret, saa vilde Tilskuddet kunne sættes betydeligt mindre end de 10,000

Kr., selv om Statskassen vel nok maatte give et Beløb. Det er ikke længere siden end den 24. Oktober, da maatte Dragør Lodser staa og se til, at en tysk Petroleumsdamper, der kom Syd fra, blev lodset af Helsingør Lodser. For Dragør Lodser blev det et Tab paa 100—150 Kr. Disse Lodser maa se, hvorledes Skibene blive tagne lige for Næsen af dem for at blive lodset af Helsingør Lodser.

Fra Frederikshavns Lodser har jeg faaet Anmodning om at omtale et Par Andragender, der tidligere ere blevne indgivne til Regeringen. Det ene er af September 1905 og omtaler deres Pensionsforhold. Jeg skal ikke komme videre ind paa dette Forhold, da min Partifælle, det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) i Dag har omtalt det. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at foruden at de Pensioner, som Lodserne efter mange Aars Tjeneste oppebære, ere smaa, ser det ogsaa galt ud for Enkernes Vedkommende. En Enke faar kun 150 Kr. aarlig i Pension, og da hun ikke kan leve af det, maa hun søge Alderdomsunderstøttelse. Det er dog for galt, at Kommunerne skulle bebyrdes med Udgifter til Enker efter Mænd, der have staaet i Statens Tjeneste.

I 1907 indsendtes der et Andragende fra Lodsforeningerne i de vestlige Distrikter om, at Lodsloven maatte blive revideret, da de mente, den var forældet. Det er jo ogsaa en ret gammel Lov, og der er tidligere, saa vidt jeg erindrer i 1906, af Ministeriet givet Løfte om en Revision. Det Krav, der stilles, er, at samtlige Lodser maa blive statsansatte, og at der ud over den faste Løn ydes dem Procenter af den samlede Indtægt af det stedlige Lodseri. Derved undgaar man det, som den tidligere Forsvarsminister frygtede for, at der skulde gaa Sløjhed i disse Folk, at den tilbørlige Energi ikke skulde være til Stede, fordi de bleve statsansatte. Fremdeles ønsker man, at Pensionen maa blive beregnet efter den faste Pengeløn eller saaledes, at den paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden uden egen Skyld forekommende Grund afgaaede Lods bibeholder den ved Afgangen oppebaarne Pengeløn, men uden at faa Andel i Procenterne. Da disse Andragender ere noget gamle, kan jeg saa godt forstaa de Udtalelser, der ere faldne fra tidligere Forsvarsministre, at denne Sag havde været under Overvejelse. Men det er jo et kedeligt Resultat, Overvejelserne have givet.

Fra Lodserne i Dragør blev der i Fjor i September Maaned indsendt et Andra-